

நிறுத்தவேண்டும் என்று நாங்கள் யோசிக்கிறோம். பொதுஜனங்களை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றவும், தீமைசெய்தவரது தவறான நடைமுறைகளை சோதனைசெய்யவும் வேண்டுமென நாம் எண்ணுகிறோம்.

நீதியினிமித்தமாக நாம் தீமையை பூரண மனதோடு சகிக்கவும், இருதயத்தில் தீர்மானம் எடுக்கவேண்டும் என்பதே வேதாகமம் கூறும் கருத்தாக இருக்கிறது. ஏனெனில் நாம் நீதியின்பொருட்டு துன்பப்படவே அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் தீமைக்கு தீமை திருப்பிசெய்தல் கூடாது. நமக்கு காயமேற்படுத்தினவர்களுக்கு விரோதமாக பழிவாங்கும் விதத்தில் நாம் தீமையை எதிர்த்துநிற்கக்கூடாது. அதற்கு மாறாக, தீமை தொடர்ந்துசெய்ய விட்டுவிட்டு, இதுவே நம் எஜமானின் வழிமுறையாக இருந்தது; மேலும் நமது தலையின் துன்பங்களிலும் உபத்திரவங்களிலும் பங்குபெறுவதும், கிறிஸ்துவினிமித்தம் சத்தியத்தின்பொருட்டு கடின எதிர்ப்புக்களையும் அநீதிகளையும் சகிப்பதும் நம் உடன்படிக்கையின் ஒருபகுதியாக இருக்கிறது.

சுயநலமற்ற அன்பை எந்தளவு அதிகமாக நாம் அடைகிறோமோ, அந்தளவு அதிகமாக தேவசாயலை நாம் அடைவோம். தேவன் தன்னலமற்றவராக இருக்கிறார். ஆனால் முழு உலகமும் சுயநலத்தோடே இருக்கிறது. பாவத்தோடு 6000 வருடங்களாக பழகி அனுபவப்பட்டபடியால், மனுக்குலத்துக்கு சுயநலம் சுபாவமாகவே மாறிவிட்டது. பிறர் உழைப்பில் தங்களை மேம்படுத்திக்கொள்ளும் விருப்பத்தை விட்டுவிட்டு, இப்படியாக சுயநலத்தினால் முழு உலகமும் அடையாளங் காணப்படாதிருந்தால் அது உண்மையிலும் விநோதமாய் தோன்றாதல்லவா? ஆனால் இந்த வழிமுறை தெய்வீகப் பிரமாணமாகிய அன்புக்கு முரண்பட்டது. ஆகவே தேவ பிள்ளைகளாகிய நாம், நமது நன்மையை மட்டுமே தேடாமல், நம்மிடமுள்ள சுயநலத்தை களையப் போராடவேண்டும். ஞானத்தின் வழிமுறைப்படியும், நமக்குக் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தின்படியும், கூடுமானவரை ஒவ்வொருவரது நன்மைக்கேதுவானவற்றை செய்யவும், விசேஷமாக சுயத்தை பலியாக்கி, குறுகலான பாதையில் நம்மோடு பிரயாணித்துவருகிற உடன் கிறிஸ்துவின் சாரீ அங்கங்களுக்கும் நன்மை செய்யக்கடவோம்.

R 5892

சத்தியத்துக்கு சாட்சிகள்

WITNESSES TO THE TRUTH

“அப்பொழுது பிலாத்து அவரைநோக்கி: அப்படியானால் நீ ராஜாவோ என்றான். இயேசு பிரதியுத்தரமாக; நீர் சொல்லுகிறபடி நான் ராஜாதான்; சத்தியத்தைக் குறித்து சாட்சிகொடுக்க நான் பிறந்தேன், இதற்காகவே இந்த உலகத்தில் வந்தேன்; சத்தியவான் எவனும் என் சத்தம் கேட்கிறான்” – யோவான் 18:37

நம் குருவாகிய இயேசுகிறிஸ்துவை பிலாத்துவின் முன்பு குற்றவாளியாக நிறுத்தி, “தன்னை ராஜாவாக ஏற்படுத்திக்கொண்டான்” என்று யூதர்கள் குற்றம் சுமத்தினபோது பேசப்பட்ட வார்த்தைகளே இந்த திறவுகோல் வசனம். பிலாத்து அவரைப்பார்த்து; “அப்படியானால் நீ ராஜாவோ” என்றான். அதற்கு இயேசுகிறிஸ்துவின் பதில், “சத்தியத்தைக் குறித்து சாட்சிகொடுக்க நான் பிறந்தேன். இந்த நோக்கத்திற்காகவே நான் பிறந்தேன், இதற்காகவே இந்த உலகத்தில் வந்தேன்”. மனப்பூர்வமாய் கீழ்ப்படிகிற பாவிகள் எத்தனை பேராயிருந்தாலும் அவர்களை தேவதயவுக்குள் சீர்ப்படுத்தி பாவத்தை முடிவுக்குக்கொண்டுவர, ஒரு ஆசாரிய ராஜாவாக, இம்மானுவேல் ராஜாவை தேவன் ஏற்பாடுசெய்திருந்தார். ராஜா நீதியாய் ஆளுகைசெய்யும் ஒரு காலம்வரும் என்று தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தது.

“இதோ, ஒரு ராஜா நீதியாக அரசாளுவார்; பிரபுக்களும் நியாயமாகத் துரைத்தனம் பண்ணுவார்கள்” –ஏசாயா32:1. அப்பொழுது, தேவனை மகிமைப்படுத்தும்படி, ஒவ்வொரு கால்களும் முழந்தாழிமும்; ஒவ்வொரு நாவும் அறிகைபண்ணும். ஆகவே நம் கர்த்தராகிய இயேசு, பிலாத்துவின் கேள்விக்கு பதிலளிக்கும்போது, பிரகடனப்படுத்துகிறார்; “இதற்காகவே இந்த உலகத்தில் வந்தேன்”. ஒருவேளை மீட்கப்படுவதற்கென எந்த உலகமும் இல்லாதிருக்குமானால், தேவனோடு இசைவாகும்படி எந்த உலகமும் ஒப்புரவாக்கப்பட அவசியமில்லையென்றால், லோகோஸ் பரத்திலிருந்து இறங்கிவந்து, மனுஷர்மத்தியில் வாசம்செய்யும் அவசியம் நேர்ந்திருக்காது. ஒரு ராஜ்யமும் அதற்கு ஒரு ராஜாவும் வேண்டுமென தேவன் தீர்மானித்திராவிடில், நம் கர்த்தர் மரிப்பது அவசியமற்றதாக இருந்திருக்கும். அவரது மாபெரும் பணியின்விளைவாக உலகம்ஆசீர்வதிக்கப்படவும், உயர்த்தப்படவும் அவசியம் நேர்ந்திருக்காது.

திறவுகோல் வசனத்தின் மறுபாதியில், “சத்தியத்தைக்குறித்து சாட்சிகொடுக்கவே நான் பிறந்தேன்” என்று கூறுகிறது. நம் கர்த்தர் பேசின எல்லா வார்த்தைகளிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட, மாபெரும் சத்தியத்தைக்குறித்து சாட்சி பகர்ந்துள்ளார். சத்தியத்தை உண்மையாகப் பேசினதோடு மட்டுமல்ல, சத்தியத்தை கடைப்பிடித்தும் வந்தார். தேவன் மனிதனை சிருஷ்டித்தார், அவனோ கேவலமான நிலைமைக்கு விழுசைக்குள்போய், தன்னை சிருஷ்டித்தவருக்கு அவமதிப்பு உண்டாக்கினான். பாவம் மற்றும் மரணம் ஆளுகைசெய்வது தேவனுக்கு அவமதிப்பையும், எல்லா நல்ல அரசாங்கங்களுக்கும் இழிவாகவும் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், புத்தியறிவுக்கேற்ற ஒரு கேள்வி எழுகிறது; “என் உபயோகமற்றதும் அவமதிப்பை ஏற்படுத்தும் சிருஷ்டிப்புக்களை அழிக்கக்கூடாது?” மனுஷன்மேல் தங்கியிருக்கும் சாபம் சுருட்டப்பட்டு, அகற்றப்படும் என்று யேகோவாதேவன் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார், மேலும் ஆபிரகாமின் வித்துமூலம் மாபெரும் ஆசீர்வாதம் உலகிற்கு வரவிருக்கிறது. மேலும் தேவனுடைய தீர்மானங்களில் ஒரு புள்ளியாகிலும், ஒரு சிறுஎழுத்தாகிலும் விடுபட்டுப்போகாமல் துல்லியமாக நிறைவேறும்.

மறைவாயிராத, வெண்மை வில்லிபுஷ்பங்களைப்போல் தேவ திட்டங்கள் :-

தேவன் ஆபிரகாமுக்கு அளித்த வாக்குத்தத்தங்கள் ஆயிரக்கணக்கான வருடங்கள் கடந்தும், எந்த ஆசீர்வாதமும் வந்திருக்கவில்லை, சாபம் அகற்றப்படவுமில்லை. ஆனால் தேவன் இன்னும் உண்மையுள்ளவராகவே இருக்கிறார். அவரது வார்த்தை நிறைவேறாமல், ஒருபோதும் ஒழிந்துபோகாது, யாராலும் ஒழிக்கவும் முடியாது. உலகை ஆசீர்வதிக்கவே அவர் தீர்மானித்திருக்கிறார், மேலும் அவர் வடிவமைத்தபடி எல்லாவற்றையும் நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவார். இதுவே மாபெரும் சத்தியம். பூமியிலுள்ள எல்லாக் குடும்பங்களுக்கும் யேகோவாதேவன் இரட்சிப்பை ஏற்பாடுசெய்துள்ளார். நியாயப்பிரமாணத்தில் இவை முன்னடையாளமாக முன்னுரைக்கப்பட்டுள்ளது. தீர்க்கதரிசிகளும் வரவிருக்கின்ற ஆசீர்வாதத்தைக்குறித்து சாட்சியமளித்துள்ளனர். ஆம். “சாமுயேல் முதல் அதற்குப்பின்வந்த அனைத்து தீர்க்கதரிசிகளும் பேசின எல்லா தீர்க்கதரிசனங்களிலும் இந்த நாட்களைக் குறித்து முன்னுரைத்திருக்கிறார்கள்”. நம் கர்த்தராகிய இயேசு மாம்சத்திலிருந்த நாட்களில் இந்த சத்தியத்தைக்குறித்து சாட்சியம் பகர்ந்தார். தேவன் தம்மையும் தம் திட்டத்தையும் குறித்து தவறுதலான கருத்தை தெரிவிக்கமாட்டார் என்ற உண்மையை கர்த்தர் பிரகடனப்படுத்தினார்.

விழுந்துபோன ஆதாமின் சந்ததியார் அனைவரையும் ஆசீர்வதிக்க, மாபெரும் ராஜாவாக வரவேண்டியதன் நோக்கத்திற்காகவே, நம் கர்த்தர் இவ்வுலகிற்கு வந்தார். இந்த ராஜ்யத்தைக் குறித்து பிரசங்கிக்கவே அவர் வந்தார், யூதர்கள் அவரைப்பார்த்து, “அவர் எப்படி ஒரு ராஜாவாக முடியும்? அவர் யாதொன்றையும் நிறைவேற்றவில்லையே!” என்றனர். தற்போது, பிலாத்துவின் முன்பாக அவர் நின்று, தம்மை இன்னும் ராஜாவாகவே பிரகடனம்செய்தார்”.

தேவராஜ்யம் வானங்களின்கீழ் முழுமையுமாக ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும் என்ற தேவசித்தம் நிறைவேறுதலை மாபெரும் சத்தியமாகப் பிரசங்கித்து, மூன்றரை வருடங்களாக சாட்சி பகர்ந்தார். மகா பெரியவர் தம்மை ஒரு குற்றவாளிபோல சிலுவையில் அறையப்பட ஒப்புக்கொடுத்ததன்மூலம் இது முழுமையாக நிறைவேற்றப்படும்.

“தேவ வழி இரகசியமானது; அவர் அதிசயமாய் செய்துமுடிப்பார்”

இயேசுவை நிராகரித்தது, தேவனுடைய முழுதிட்டமும் தலைகீழாக புரட்டினாற்போல் தோற்றத்தை உருவாக்கியது. மாபெரும் யேகோவாவின்மேல் அவிசுவாச யூதர்கள் ஜெயங்கொண்டோராக தோற்றமளித்தது. ஆயினும் தேவநோக்கம் நிறைவேறுவதற்கு மேசியா சிலுவையில் அறையப்படுதல் மிகவும் அத்தியாவசியமாய் இருந்தது என்று நாம் காண்கிறோம். கிறிஸ்து மனுக்குலத்தை ஆயிரமாண்டு ஆட்சியில் சீர்ப்படுத்தும் முன்பாக, தம் சொந்த மரணத்தின்மூலம் அவர்களை மீட்க வேண்டியது அவசியமாயிற்று. ஆனால் இந்த மாபெரும் சத்தியம் உலகத்தின் பெரும்பான்மை ஜனங்களுக்கு இன்னும் புரியாத புதிராகவே இருக்கிறது. “அவர்களுக்கோ இரகசியங்களை அறியும்படி அருளப்பட்டிருக்கிறது” என்று தம் சீஷர்களுக்கு இயேசு வாக்குரைத்திருந்தார். ஆனால் புறம்பே இருக்கிறவர்களுக்கோ, தேவனோடு முழுவுதும் இசைவாய் இராத அனைவருக்கும் இக்காரியங்கள் உவமைகளாகவும், மறைபொருள்களாகவும் இருக்கும்படி கொடுக்கப்பட்டன. அவர்கள் அவைகளைக் கேட்டும் புரிந்துகொள்ளாதிருக்கின்றனர், பார்த்தும் உணராதிருக்கின்றனர்.

சத்திய ஜனங்கள் :-

“சத்தியம்” என்ற வார்த்தையும், “சத்தியஜனங்கள்” என்ற பதமும், நம் பங்குக்கு எந்தமுயற்சியும் செய்யாமலேயே நம்மை அடையாளங்காட்டுவது தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. நாம் அடைந்திருப்பது சத்தியம், அது வேதாகமத்தின்படியான சத்தியமே தவிர வேறொன்றுமில்லை. ஆகவே இந்த ஒரே வார்த்தையே நாம் பயன்படுத்தமுடியும். பெயர்கிறிஸ்தவ சபைகள் மற்ற பெயர்களை எடுத்துக்கொண்டார்கள். நமக்கோ, சத்தியம் என்ற இந்த பதத்தை எளிதாக பயன்படுத்தும்படி விடப்பட்டிருக்கிறோம். மேலும், “சத்தியஜனங்கள்” என்று அழைக்கப்படுதல், முன்கூட்டியே உறுதியாய் திட்டமிடப்படாதபோதிலும், நமக்கு எல்லாவழிகளிலும்

எச்சரிப்பிணையூட்டுகிறது. நாம் மெய்யாகவே சத்தியத்துக்கு சாட்சியம்கொடுக்கும்படி அதைப் பெற்றுள்ளோம். இதே சத்தியத்துக்கே நம் குரு மரணபரியந்தமும் சாட்சியகர்ந்தார்- ராஜ்யத்தைக்குறித்தும், இயேசு தம் மகிமையான மனித ஜீவியத்துக்கு முந்தையநிலைமையை(லோகோஸ்) விட்டுவிட்டு, இவ்வலகிற்குவந்தது குறித்தும், மீண்டும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பரலோக மகிமையின் நிலைமைக்கு மேலெழுந்து சென்றது குறித்தும், நம் குரு சாட்சியகர்ந்தார். தேவன் தவறானவரோ கொடுமையானவரோ அல்ல, மனிதனை நித்திய நரகத்தால் வதைப்பதற்கு அவர் ஒருபோதும் நோக்கமாயிருந்ததில்லை. மாறாக, பாவம் மற்றும் மரணத்தின் சாபம் நித்தியத்துக்கும் அகன்றுபோகும் என்று வாக்களித்திருக்கிறார். நம் கர்த்தரும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் பிரகடனப்படுத்திய அதே வழிமுறையே இன்றைக்கும் சாட்சியாக கூறப்படவேண்டும்.

சத்தியத்தின் ஜனங்கள், சத்தியத்தைக்கேட்டு சத்தியத்துக்கு சாட்சியகர அவரை நேசிக்கவேண்டும். குருவின் விஷயத்தில் நடந்ததுபோலவே நம் விஷயத்திலும் உலகம் நம்மை அறியாது. ஏனெனில் அது அவரை அறியவில்லை. உலகம் விசேஷமாக மத உலகமாகிய பெயர் கிறிஸ்தவ மண்டலம், அவரை சிலுவையிலிறைந்ததுபோலவே நம்மையும் சிலுவையிலிறைய காத்திருக்கிறது. அன்றைய நாளின் பரிசேயர்கள், சதுசேயர்கள், வேதபாரகர் கொடுமையாக நடந்துகொண்டதுபோல இன்றைய நாம் வாழும் நாட்கள் அதிக நாகரீகக் காலமாக இருப்பதால், ஜனங்களைத் தூண்டிவிட்டு, நம்மைஅழிக்க சூழ்நிலை மிகவும் கடினமாயிருப்பதை உணர்கின்றனர். ஆனால் தேவகிருபையினால் இராக்காலம் வரும்வரை நாம் தொடர்ந்து சத்தியத்துக்கு சாட்சியகரமுடியும். “ஒருவனும் கிரியை செய்யக்கூடாத இராக்காலம் வருகிறது”. நம் ஜீவியம் அதுவரைக்கும் சேதப்படாதிருக்குமா ?

R 5899

நாம் எதை விதைக்கிறோமோ அதையே அறுப்போம்

WE REAP WHAT WE SOW

“உலகத்தாரல்ல, திருச்சபையாரே இங்கு பேசப்படுகின்றனர் - சத்தில்லாத, இயல்பாகவே பாரம்பரியமாக வரும் களைகள், விதைத்தல், தன்னார்வத்துடன் செய்யும் வேலையையும் தனிப்பட்ட பொறுப்புணர்வையும் குறிக்கும் - மாம்சத்துக்கென்று விதைப்பது என்றால் என்ன ? ஆவிக்கென்று விதைப்பது என்றால் என்ன ? அறுவடை என்னவாக இருக்கும் ?

“தேவன் தம்மைப் பரியாசம் பண்ணவொட்டார்; மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான்”
- கலாத் 6:7

ஒவ்வொரு மனுஷனும் மனதார தான் பேசின ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும், செய்த ஒவ்வொரு செயலுக்கும் தானே பொறுப்பாளியாகிறான் என்பது உண்மையே. ஒவ்வொரு மனுஷனுடைய வாழ்க்கையின் மனப்பூர்வமான நடைமுறையே அவன் எதை அறுக்கிறான் என்று தீர்மானிக்கும். ஆகவே ஒவ்வொரு மனுஷ ஜீவியும் நம் திறவுகோல் வசனத்திலிருந்து ஆதாயமான பாடத்தைக் கற்கவும், எந்தளவு அவ்வசனத்திலுள்ள ஆவியைப் பின்பற்றுகிறார்களோ அந்தளவுக்கு ஆசீர்வாதங்களை அடையவும் முடியும்.

ஆயினும், இங்கு அப்போஸ்தலர் உலகத்தாரிடம் பேசாமல், பரிசுத்தவாண்களிடத்தில்

பேசுகிறார் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அவர் திருச்சபையாருக்கே எழுதினார். அந்த திருச்சபையின் அங்கங்கள் இவ்வலகை விட்டுவிட்டவர்கள் பாவத்தைபுறம்பாக்கிப்போட்டவர்கள். நம் கர்த்தராகிய இயேசுவை அவர்கள் இரட்சகராகவும், பிதாவிடத்தில் தங்களுக்காக பரிந்துபேசுவராகவும் ஏற்றுக்கொண்டு, தெய்வீக சித்தம் செய்யும்படிக்கு, தங்களுக்கென எதையும் வைத்துக்கொள்ளாமல், முழுமையாக அர்ப்பணித்தவர்கள். இவர்கள் பரிசுத்தஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, வேதம் அவர்களை அழைக்கிறபடி கிறிஸ்துவுக்குள் புதுசிருஷ்டிகளாக